

8 клас

Стрембицька Л.А.

Олександр Довженко –
видатний український
кінорежисер і письменник.

Трагічна доля генія

- Геніальний режисер
- Сценарист
- Талановитий письменник
- Художник
- Філософ
- Перший поет кіно
- Гомер XX століття (греки)

Олександр Довженко

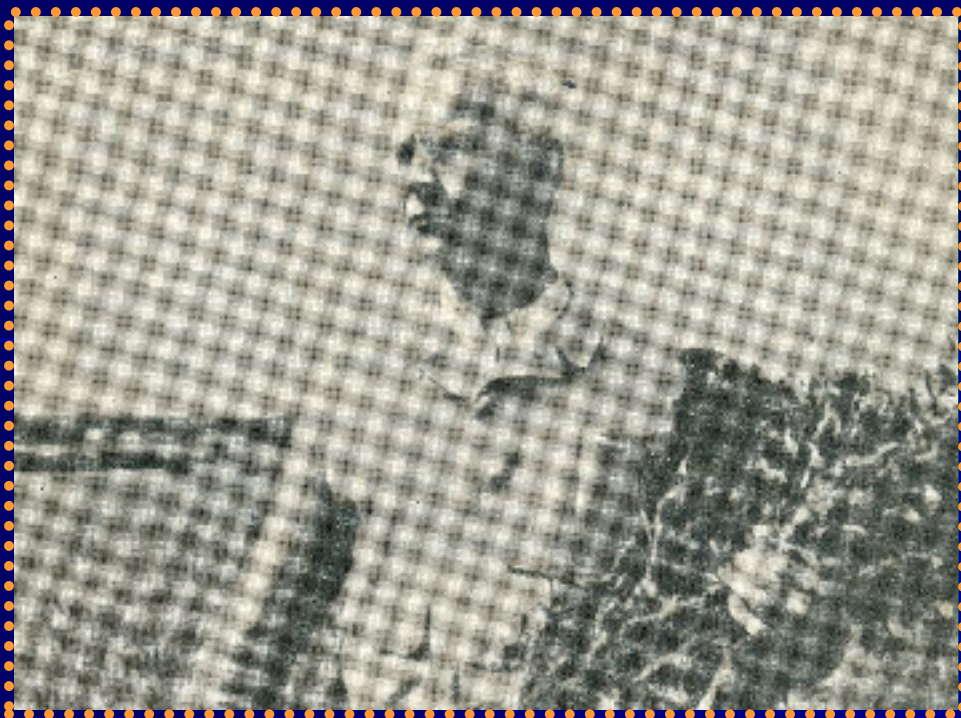
“Я син свого часу
і весь належу сучасникам своїм”

Олександр Довженко

**«Кому ж, як не мені,
сказати було слово на
захист свого народу,
коли отака велика
загроза нависла над
нещасною моєю
землею. Україну знає
лише той, хто був... на
її пожарах сьогодні. ..»
(О. Довженко).**

Олександр Довженко

*У людських сердець незаймані глибини
Своїм серцем глибоко проник –
Співець краси, людини і природи,
Душі людської дивний чарівник.*

І. Гончаренко

м. Сосниця на Чернігівщині

30 серпня 1894 р

На "зачарованій Десні" повінь.

На "зачарованій Десні" повінь.

*“Благословенна будь, моя незаймана
дівице Десно, що, згадуючи тебе вже
много літ, я завжди добрішав, почував
себе невичерпно багатим і щедрим...”*

Щасливий я, що народився на
твоєму березі, що пив у незабутні
роки твоєю м'яку,

веселу, сиву вроду, ходив босий по
твоїх казкових висипах, слухав
рибальських розмов на твоїх
човнах і казання старих про
давнину, що лічив у тобі зорі на
перекинутому небі...”

“Зачарована Десна”

Джерела

Довженкового таланту

- * Розкішна придеснянська природа;
- * Народна пісня, казки, колядування;
- * Працьовиті земляки-хлібороби;
- * Його рідні – дід, батько, мати.

“Основна риса характеру нашої сім’ї – насміятись над усім і в першу чергу один над одним і над самим собою. Ми сміялись у добрі і горі, сміялись над владою, над богом і над чортом. Своєрідність гумору була нашою родинною і національною ознакою.”

Навчався

- 1903** Сосницька початкова школа.
- 1907** Міське чотирикласне училище.
- 1911** Глухівський учительський інститут.
- 1914** Вчителював. Житомир.
- 1917** Комерційний інститут. Київ.

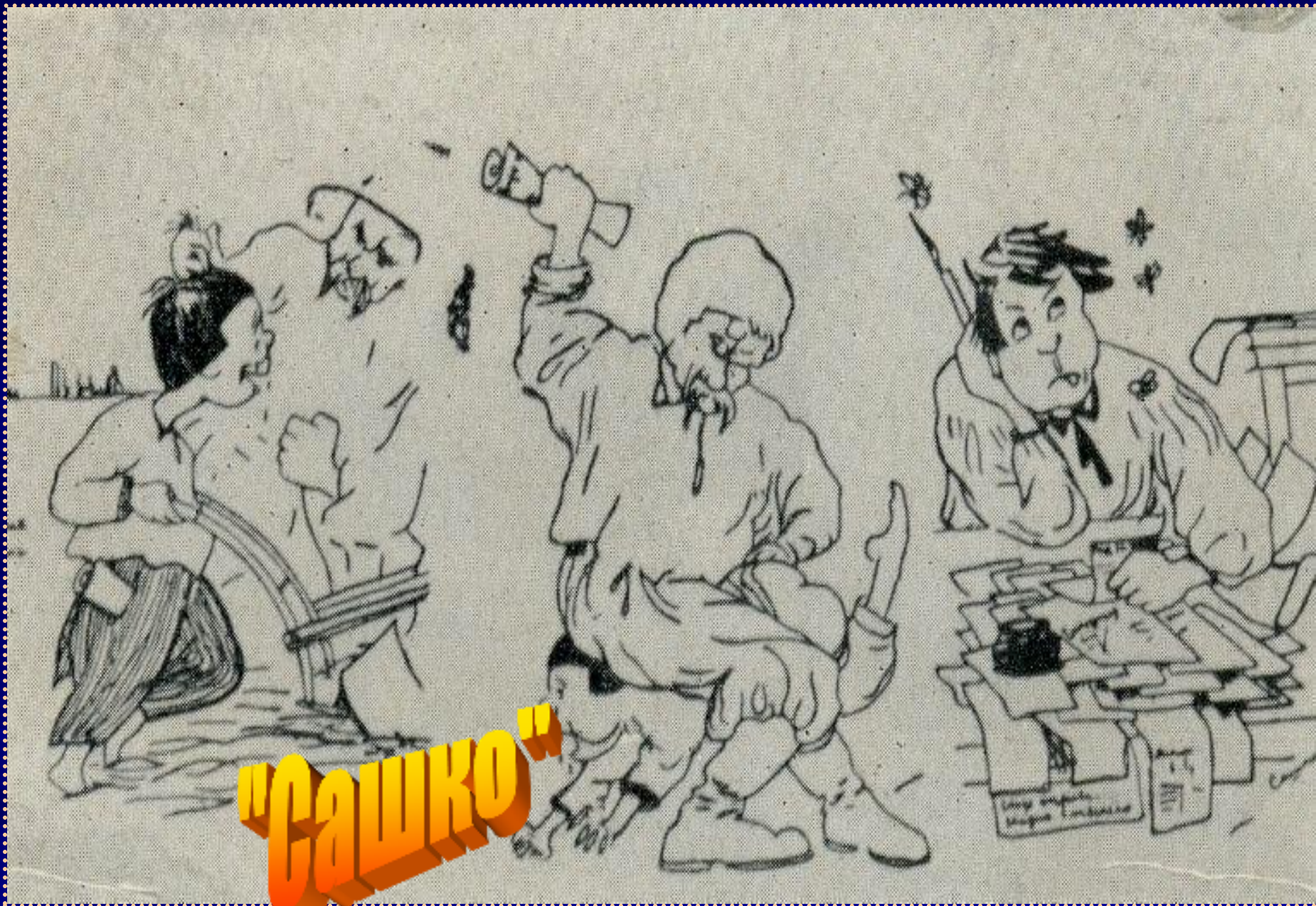
1917 рік. Викладає історію України та естетику в петлюрівській школі старшин .

1918-1920рр. Служив у дивізії Щорса викладачем школи при штабі.

1921 (осінь) – у Варшаві , потім у Берліні на дипломатичній роботі. Навчається у художній майстерні, відвідує лекції в Берлінській Академічній вищій школі.

1923 р. – повертається до Харкова, художник - ілюстратор “Вістей”.

"САШКО"

1926р.

Одеська кінофабрика

“Я відчув інстинктом і збагнув розумом, що кіно й є той могутній засіб, через який я зможу виявити себе як художник”

Хроніка творчої діяльності Олександра Довженка

- Сатирична комедія
“Вася – реформатор” (1926)
- Короткометражна комедія
“Ягідка кохання”(1926)
- Стрічка “Сумка дипкур’єра”(1927)
(єдиний фільм, в якому знявся автор)

“Звенигора” (1928)

“Арсенал” (1929)

“Земля” (1930)

“Іван” (1932)

- Кінець 1932 р. переїжджає до Москви, працює на студії “Мосфільм” (*звинувачували в націоналізмі*)
- 1935 р. – “Аероград” (*оборона східних кордонів*)
- 1939 р. – “Щорс” (*за наказом Сталіна*)
- Спілка письменників СРСР, художній керівник Київської кіностудії
- 1942 р. – війна,
військовий кореспондент,
документаліст

1941

■ Евакуація в Ашхабад.

- Військовий кореспондент на
- Південно-Західному, Сталінградському, Воронезькому фронтах.
- Написано десятки статей, оповідання *“Ніч перед боєм”, “Відступник”, “Стій, смерть, зупинись!”*, *“На колючому дроті”, “Воля до життя”, “Мати”*.
- Створено документальні фільми *”Битва за нашу Радянську Україну”, “Перемога на Правобережній Україні і вигнання німецьких загарбників за межі українських земель.”*

1945

“Україна в огні” – це правда. Покрита і
замкнена моя правда про народ і його лихо...”

“ПОВІСТЬ ПОЛУМ'ЯНИХ ЛІТ”

“Україна в огні”

- “Стою з автоматом на порозі нової епохи і
думаю: яку могутню темну силу ми перемогли...”

*“... записував те, що бачив,
переживав.”*

Сторінки

“Щоденника”

О.Довженко

*Пишу розлучений з народом моїм, з
матір'ю, з усім, з батьковою могилою,
з усім- усім, що любив на світі над усе,
чому служив, чому радувався...*

О.Довженко

- 1943 р. – “Україна в огні” (заборонив Сталін)
- 1944 р. – “Повість полум’яних літ” (заборона працювати на Київській кіностудії, переїздить до Москви)
- 1948 р. – “Мічурін” (1949 р. Державна премія)
- 25 листопада 1956 р. помер у Москві
- 1958 р. дружина Юлія Солнцева поставила на Київській кіностудії фільм “Поема про море”
- 1959 р. посмертно присуджена Ленінська премія

“Це людина – титан думки і духу. Ми товаришували з ним в 50-і роки. Це були тяжкі часи для нього, але він завжди залишався Людиною.”

Ю.Смолич

Таємниця Олександра Довженка

Такими вони були

*20-і роки. Юля – зірка, богиня,
красуня 26-ти років.
Олександр – геній, якого
цікавило все на світі.*

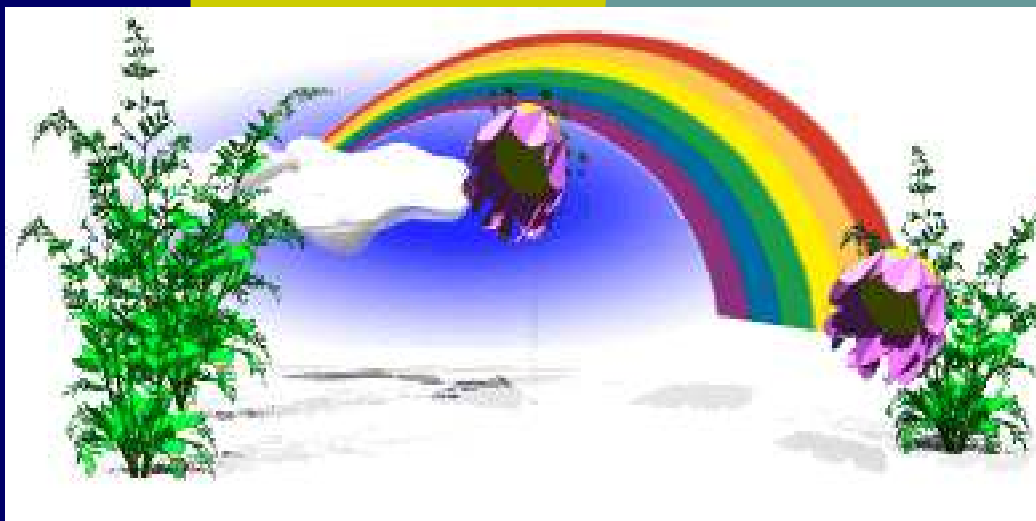

*Юлія Солнцева, залишаючись в тіні свого
геніального чоловіка, була Світилом для нього
одного...*

*“Любив садити квіти і
дерева, які б давали плоди,
радість людям...”*

А. Малишко

*“Вертатись хочу на Вкраїну. Президіє!
Допоможи мені житлом: давно колись
його одібрано в мене... Щоб міг бачити
Дніпро, і Десну десь під обрієм, і рідні
чернігівські землі, що так настирливо
ночами почали маритись мені”.*

О.Довженко

**Туга за рідною домівкою гнітила,
вона і передчасно й убила його.**

25 листопада 1956 року. Москва.

На смерть він чекав давно - ще з 30-х років, коли почалися репресії, і його друзі, один за одним, почали зникати з життя. По нього мали прийти — рано чи пізно. Є моторошна статистика втрат... За деякими підрахунками з 259 українських літераторів, які друкувалися у 1930 році, після 38-го лишилося тільки 36. Загалом у 30-ті роки винищено приблизно 80 % діячів української культури. Хто лишався «на ходу», незрідка починав боятися навіть власного голосу.

На могилі
написано по-
російськи: «Умер в
воскресенье».

Похований Довженко на Ново-Дівичому цвинтарі у Москві. Ховали за державний кошт, оскільки грошей на його рахунку в ощадбанку було тільки 32 рублі. Траурна церемонія відбулася у Будинку літераторів. Співав геніальний співак, друг небіжчика Іван Козловський, грав на скрипці Леонід Коган.

З України приїхала делегація, проте не було колишніх друзів, наприклад Бажана. Привезли сніп жита, землю та яблука. Грудочку рідної землі вкинули до могили зі словами «Земля, по якій твої ноги ходили, нині теплом тебе приймає».

Домашнє завдання:

**Дайте письмову відповідь
(5-7 речень) на проблемне
запитання:**

***«Чи кожна людина може стати
на війні героєм?»***

